

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 196/10
22.12.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Веска Крстајића и Љубице Кнежевић-Томашев, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Горданом Бурлић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Д.Ч, због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.596/10 од 09.12.2010. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2674/10 од 25.08.2010. године, у седници већа одржаној 22.12.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр.596/10 од 09.12.2010. године као основан, па се ПРЕИНАЧАВА пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2674/10 од 25.08.2010. године којом је потврђена пресуда Општинског суда у Панчеву К бр.1781/10 од 08.12.2008. године исправљена решењем Основног суда у Панчеву К бр.1871/10 од 18.02.2010. године тако што Врховни касациони суд на основу члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

према окривљеном Д.Ч. из Б.Н.С, улица број, рођен године у Б.Н.С, од оца П. и мајке Ј., рођене М.

да је дана 15.05.2006. године у Б.Н.С. сматрајући да има право због нерашчишћених имовинских односа, без сагласности приватне тужиље, која је, такође у амбару имала свој кукуруз, из амбара у коме је био лагерован кукурз у клипу, окурнио неодређену количину кукуруза и исту одвезао тако што је обио капију исекавши алкицу на ланцу катанца на улазној капији, који је био закључан, те без дозволе приватне тужиље ушао у двориште и окурнио кукуруз из амбара који се налази у истом дворишту, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, био је свестан да је његово дело забрањено

-чиме би извршио кривично дело самовлашћа из члана 330. став 1. КЗ.

Трошкови кривичног поступка из члана 193. став 2. тачка 1. до 6. ЗКП, као и нужни издаци окривљеног и награда и нужни издаци браниоца окривљеног падају на терет буџетских средстава суда.

Приватна тужиља - оштећена Ч.С. се упућује на парницу ради остваривања имовинско правног захтева.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Панчеву К.бр.1781/10 од 08.12.2008. године исправљеном решењем Основног суда у Панчеву К бр.1871/10 од 18.02.2010. године окривљени Д.Ч. је оглашен кривим за кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара. Приватна тужиља Ч.С. је на основу члана 206. став 2. ЗКП упућена на парницу ради остваривања имовинско правног захтева. Окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка и то трошкове приватне тужиље на име ангажовања пуномоћника адвоката З.С. за састав приватне кривичне тужбе, приступа на три одржана главна претреса и шест одложених главних претреса у укупном износу од 48.000,00 динара, као и трошкове паушала у износу од 2.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2674/10 од 25.08.2010. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда потврђена.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз.бр.596/10 од 09.12.2010. године против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2674/10 од 25.08.2010. године, због повреде кривичног закона из члана 369. став 2. ЗКП у вези са чланом 103. тачка 7. КЗ у вези са чланом 104. став 6. КЗ, с предлогом да се уважи захтев Републичког јавног тужиоца, преиначи правноснажна пресуда Општинског суда у Панчеву К.бр.1871/10 од 08.12.2008. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2674/10 од 25.08.2010. године и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП у вези са чланом 103. тачка 7. КЗ и са чланом 104. став 6. донесе пресуда којом се према окривљеном одбија оптужба за наведено кривично дело услед наступања застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, заједно су наведеним пресудама, па је по оцени навода у захтеву за заштиту законитости нашао:

Захтев је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости указује да су другостепеном пресудом повређене одредбе члана 369. тачка 2. ЗКП у вези члана 103. тачка 7. КЗ и члана 104. став 6. КЗ.

Наиме, према одредби члана 103. тачка 7. КЗ, кривично гоњење се не може предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а одредбом члана 104. став 6. КЗ предвиђено је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из списка предмета се утврђује да је окривљени Д.Ч. оглашен кривим да је 15.05.2006. године извршио кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика, за које је законом запређена новчана казна или казна затвора до шест месеци, па је сходно одредби члана 104. став 6. КЗ, протеклом времена од четири године од извршења кривичног дела, дакле 15.05.2010. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

С обзиром на то да је пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2674/10 донета 25.08.2010. године, када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, то је Апелациони суд у Новом Саду, по правилној примени кривичног закона, био дужан да у жалбеном поступку, преиначи првостепену пресуду и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окривљеном Д.Ч. одбије оптужбу за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим.

Како другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду потврдио, на тај начин је повредио одредбе члана 369. тачка 2. ЗКП у вези члана 103. тачка 7. КЗ и члана 104. став 6. КЗ на штету окривљеног Д.Ч.

Стога је Врховни касациони суд, отклањајући учињену повреду закона, преиначио пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2674/10 од 25.08.2010. године и на основу члана 354. тачка 3. ЗКП, према окривљеном Д.Ч. одбио оптужбу за кривично дело из члана 330. став 1. КЗ, док је о трошковима кривичног поступка одлучио сходно одредби члана 197. став 1. ЗКП.

Из изложеног, а на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116 од 22.12.2008. године) и одредбе члана 425. став 1. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Гордана Бурлић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.